

21 Νοεμβρίου 2017

Φιλίππων Στέφανος: «Ήλθα για να είμαι μαζί με τον κλήρο και τον λαό της Εκκλησίας μας»

Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Θαύματα και θαυμαστά γεγονότα





Μακαριώτατε, Πάτερ καὶ Δέσποτα, Ἀρχιεπίσκοπε Ἀθηνῶν καὶ πά-σης Ἑλλάδος καὶ
Σεπτὲ Προκαθήμενε καὶ Πρόεδρε τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας τῆς ἀγιωτάτης
Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος,

Κύριε μοι, κύριε ΙΕΡΩΝΥΜΕ,

Σεβασμιώτατε Μητροπολῖτα Θεσσαλονίκης Κύριε μοι, Κύριε ΑΝ-ΘΙΜΕ, Ἐκπρόσωπε
τῆς Α.Θ. Παναγιότητος, τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Κων-σταν-τι-νου-πόλεως, Νέας Ῥώμης
καὶ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ.κ. ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΥ,

Σεβασμιώτατε Μητροπολῖτα Τριπόλεως καὶ πάσης Λιβύης κ. ΘΕΟ---ΦΥΛΑΚΤΕ,
ἐκπρόσωπε τῆς Α.Θ. Μακαριότητος τοῦ Πάπα καὶ Πατρι-άρχου Ἀλεξανδρείας κ.κ.
ΘΕΟΔΩΡΟΥ,

Σεβασμιώτατε Μητροπολῖτα Ξάνθης καὶ Περιθεωρίου κ. ΠΑΝ-ΤΕΛΕΗ--ΜΟΝ,
τοπο-τη-ρητὰ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Φιλίππων, Νεαπό-λεως & Θά-σου,

Σεβασμιώτατοι & Θεοφιλέστατοι ἄγιοι Ἀρχιερεῖς,

Τίμιο Πρεσβυτέριο, Χριστοῦ Διακονία, Ὄσιολογιώτατοι Μοναχοὶ & Μοναχαί,

Ἄξιότιμοι κύριοι Ὑπουργοί, Κύριοι Βουλευταί, Κύριοι Περιφε-ρειάρχαι, Κύριε Ἀντιπεριφερειάρχα, Κυρία Δήμαρχε, Κύριοι Δήμαρχοι, Κύ-ριοι Πρόεδροι τῶν Δημοτικῶν Συμβουλίων, Στρατηγοί τοῦ Στρα--τοῦ, τῆς Ἀστυνομίας, τῆς Πυροσβεστικῆς, Κύριε Λιμενάρχα, Κύ-ριοι Δικαστικοί, Κύριοι Ἐκπαιδευτικοί, Κύριοι Πρόεδροι τῶν το-πι-κῶν Φορέων καὶ ὄργανώσεων, Ἀρχοντες καὶ ἀρχόμενοι τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Φιλίππων, Νεαπόλεως καὶ Θάσου,

Λαὲ τοῦ Θεοῦ ἡγαπημένε, νέοι καὶ νέες καὶ ἀγαπημένα μας παι-διά, τῆς εὐλογημένης τοπικῆς μας Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας,

«Καὶ ἀπεστάλη πρός με ἐν τῶν σεραφὶμ, καὶ ἐν τῇ χειρὶ εἶχεν ἄνθρακα, ὃν τῇ λαβίδι ἔλαβεν ἀπὸ τοῦ θυσιαστηρίου, καὶ ἤψατο τοῦ στόματός μου καὶ εἶπεν. ἴδού ἤψατο τοῦτο τῶν χειλέων σου καὶ ἀφ-ελεῖ τὰς ἀνομίας σου καὶ τὰς ἀμαρτίας σου περικαθαριεῖ»[1].

Τὸ ἄκτιστο Φῶς τοῦ ἀγίου Τριαδικοῦ Θεοῦ μας, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἀγίου Πνεύματος, τὸ ὅποι πλούσια καὶ χαρισματι-κὰ προσφέρεται ὡς δωρεὰ ἐκ τοῦ ἐπουρανίου θυσιαστηρίου τῆς δόξης αὐτοῦ πρὸς ἑκείνους οἱ ὅποι μακαρίως ἡγάπησαν τὸν Θεόν, ἐμ-φανίσθηκε κατὰ τρόπο μεγαλοδύναμο καὶ ἐξηφάνισε τὴν ἀνομία καὶ συνεχώρησε τότε τὴν ἀμαρτία τοῦ μεγάλου, ἐνδόξου καὶ ἀγίου Προφήτου Ἡσαΐου, καὶ μὲ τὸν τρόπο αὐτὸ τὸν ἀνέδειξε χαρισματικὰ καὶ ἀγιασμένα ἀρχηγὸ καὶ διδάσκαλο, προφήτη καὶ ὁδηγὸ τοῦ λαοῦ του, ἐνὸς λαοῦ «πορευομένου τότε μὲ χείλη ἀκάθαρτα καὶ μέσα στὸ σκό-τος, καὶ κα-τοικοῦντος στὴ χώρα καὶ στὴ σκιὰ τοῦ θανάτου»[2].

Αὔτὰ τὰ συγκλονιστικὰ λόγια τῆς ἀγίας Γραφῆς ἐλέγχουν τὴν συν-είδησή μου, αὐτὴ τὴν ὕρα ποὺ εύρισκομαι ἐνώπιόν σας, διότι προ-φανῶς ἡ ἀνθρωπίνη ἀδυναμία μου καὶ ἡ ὅλη ἀναξιότητά μου προσ-κρούει στὸ μέγεθος τῆς ἀπείρου ἀγιότητος τοῦ Θεοῦ, τῆς ἀπείρου εὐ-σπλαγχνίας του καὶ τῆς ἀγάπης του, ἀλλὰ καὶ στὸ εὐλογημένο ἔλεός του, τὸ ὅποι διὰ τῆς ἀγίας Ἐκκλησίας μας, καὶ μέσω τῆς Ἱερᾶς Συν-όδου τῆς Σεπτῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ὑπὸ τὴν ἀ-γαθὴ καὶ σοφὴ προεδρία Σας, Μακαριώτατε, Πάτερ καὶ Δέσποτα, μὲ ἀνέδειξε Ἐπίσκοπο καὶ Μητροπολίτη τῆς ἐνδόξου ταύτης ἀποστολι-κῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως τῶν Φιλίππων, τῆς Νεαπόλεως καὶ τῆς Θα-σου, τῆς πρώτης Χριστιανικῆς Ἐκκλησίας στὴν Ἑλληνικωτάτη Μακε-δονία μας, στὴν Ἑλλάδα μας, καὶ στὸ εύρωπαϊκὸ ἔδαφος.

Οἱ ἴδιοι μου, λοιπόν ἀδύναμοι καὶ ἔλλιπεῖς λόγοι, ποὺ προέρχον-ται ἀπὸ τὴν ταπεινότητά μου, δὲν εἶναι δυνατοὶ καὶ ἱκανοὶ γιὰ νὰ συμ-περιλάβουν τὸ μέγεθος, τὸ πνευματικὸ πλῆθος, καὶ τὴν τεραστία ποιμαντικὴ εύθύνη, ποὺ σήμερα ἀναλαμβάνω ἐνώπιόν Σας ὡς Ἐπί-σκο-πος καὶ Ποιμενάρχης τῆς ἀγιασμένης

τοπικῆς μας Ἔκκλησίας. Ἱ-σως ὅμως μποροῦν νὰ ἔκφράσουν καὶ νὰ παρουσιάσουν πρῶτα σὲ ἐ-μένα καὶ μετὰ σὲ ὅλους σᾶς τὴν μεγάλη εὐλογία, τὴν ὁποία μᾶς ἔχά-ρισε ἡ ἀγία μας Ὁρθόδοξος Ἔκκλησία μὲ τὴν ἄκτιστη Χάρη καὶ τὴν Κοι-νωνία τοῦ ἀγίου Πνεύματος γιὰ νὰ ὀδηγηθοῦμε ὅλοι, ὡς Ὁρθό-δοξοι Ἐλληνες Χριστιανοί, στὴν ἀγιότητα, στὴν προσευχή, στὴν με-τάνοια, στὴν συμμετοχή μας στὰ ἡγιασμένα Μυστήρια τῆς Ἔκκλησίας μας, στὸν πνευματικὸν ἀγῶνα γιὰ τὴν διόρθωση τῆς πληγωμένης ζωῆς μας, στὴν ἐνότητα καὶ συναντίληψη, στὴν ταπείνωση, στὴν χριστιανι-κὴ ἀλληλεγγύη, στὴν ἀλληλοβοήθεια, στὴν συμπαράσταση πρὸς τὸν πάσχοντα ἀσθενῆ καὶ ἀδικούμενο ἀδελφό μας, στὴν στήριξη τοῦ γῆ-ρατος, τῆς οἰκογενείας, τῆς φιλίας, τῆς νεότητος ποὺ πάλλεται ἀπὸ τὴν ἀγωνία γιὰ τὸ μέλλον καὶ τὴν ζωή.

Μέσα σὲ ἔνα σύγχρονο κόσμο ποὺ βασανίζεται ἀπὸ τὴν μοναξιά, τὴν ἀνασφάλεια καὶ τὴν ἀναζήτηση τῆς ἐλευθερίας, τῆς δικαιοσύνης καὶ τῆς εἰρήνης ἀπὸ κάθε ἄνθρωπο, ἐπαναλαμβάνω καὶ ἐγώ, μὲ μεγά-λη μου χαρὰ τὰ λόγια ἀπὸ τὴν ἐπιστολὴ τοῦ ἀγίου Ἀποστόλου Παύ-λου πρὸς τοὺς προγόνους μας Φιλιππησίους : «Ἐύχαριστῷ τὸν Θεό μου κάθε φορὰ ποὺ σᾶς ἐνθυμοῦμαι. πάντοτε, σὲ κάθε προσευχή μου, μὲ χαρὰ προσεύχομαι γιὰ ὅλους σᾶς καὶ εὐχαριστῷ τὸν Θεὸν γιὰ τὴν συμμετοχή σας στὸ εὐαγγέλιο ἀπὸ τὴν πρώτη ἡμέρα ἔως σήμε-ρα. Ἐχω τὴν πεποίθηση ὅτι ὁ Θεὸς ποὺ ἄρχισε αὐτὸ τὸ ἀγαθὸ ἔργο σὲ σᾶς, θὰ τὸ ὅλοκληρώσῃ ἔως τὴν ἡμέρα τοῦ ἔρχομοῦ τοῦ Ἰησοῦ Χρι-στοῦ. Αὐτὴ ἡ σκέψη μου γιὰ ὅλους σᾶς εἶναι δικαιολογημένη, ἀφοῦ σᾶς ἔχω μέσα στὴν καρδιά μου. Γιατὶ ὅλοι σεῖς μετέχετε στὴ χάρη ποὺ μοῦ ἔδόθηκε, τόσο τώρα ποὺ εἴμαι φυλακισμένος, ὅσο καὶ ὅταν ἐλεύθερος μὲ τὸ κήρυγμά μου ὑπερασπίζομαι καὶ βεβαιώνω τὴν ἀλήθεια τοῦ εὐαγγελίου. Μάρτυρας μου εἶναι ὁ Θεὸς γιὰ τὸ πό-σο σᾶς λαχταρῶ ὅλους σᾶς μὲ τὴν ἀγάπη τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἡ προσ-ευχή μου εἶναι αὐτὴ : Νὰ μεγαλώνει ἡ ἀγάπη σας ὅλο καὶ πε-ρισσό-τερο καὶ νὰ συνοδεύεται ἀπὸ ἀληθινὴ γνώση καὶ σωστὴ κρίση, γιὰ νὰ διακρίνετε τί εἶναι καλὸ γιὰ σᾶς. Μὲ αὐτὸ τὸν τρόπο θὰ εἴσθε καθαροὶ καὶ χωρὶς κατηγορία τὴν ἡμέρα ποὺ θὰ μᾶς κρίνει ὁ Χρι-στός, πλούσιοι σὲ καλὰ ἔργα ποὺ προέρχονται ἀπὸ τὴν πίστη στὸν Ἰησοῦ Χριστὸ γιὰ νὰ δοξάζεται καὶ νὰ ὑμνήται ὁ Θεός»[3].

Προηγουμένως προσεκυνήσαμε ὅλοι, ἐκεῖ κάτω, στὸ βῆμα τοῦ ἀγίου Παύλου, καὶ αἱσθανθήκαμε καὶ ἐβιώσαμε τὴν μεγάλη εὐγνωμοσύ-νη καὶ συγκίνηση γιὰ τὸ μεγάλο δῶρο τὸ ὅποιο μᾶς ἔχει προσφέρει, ἐβα-δίσαμε στὰ ἵχνη τῶν ποδῶν του καὶ ἡκούσαμε νοερῶς τοὺς παρα-πάνω λόγους του. Ἐκεῖνος, ὁ πρῶτος μετὰ τὸν Ἐνα, μᾶς ἀνέμενε καὶ μᾶς ὑ-ποδέχθηκε μὲ τὸ μεγαλεῖο καὶ τὴν ἀνδρεία τῆς ψυχῆς του, μὲ τὸ ὕ-ψος τοῦ ἀποστολικοῦ του ἀξιώματος καὶ τὸ μέγεθος τῆς ἀγιότητος καὶ τοῦ σεπτοῦ μαρτυρίου του, τὸ ὅποιο ὑπέστη χάριν τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ καὶ τῶν ἀνθρώπων σὲ ἐκεῖνες τίς πολὺ δύσκολες ἐποχὲς γιὰ ὄλοκληρο τὸν κόσμο ποὺ

«ζταν παγωμένη ἡ ἀγάπη τῶν πολλῶν»[4] καὶ ὅπου ἐνῷ «ἡ ἀμαρτία ἔφάνη μὲ τὸ ἀληθινὸ τρομακτικό της μέγεθος, ἡ χάρη τοῦ Θεοῦ τὴν ὑπερεκάλυψε ὑπερβαλλόντως»[5], ὅπως γράφει ὁ ἴδιος στὴν πρὸς Ῥωμαίους ἐπιστολή του. Καὶ τώρα ὅλοι μας, εὐρισκό-μεθα μέσα στὸν πάνσεπτο τοῦτο καθεδρικὸ Ναὸ μας, τὸν ἀφιερωμένο πρὸς τιμῆ του, γιὰ νὰ ἀναπέμψωμε προσευχὲς καὶ δεήσεις γιὰ ὅλους μας καὶ γιὰ τὴν τοπικὴ μας ἡγιασμένη Ἑκκλησία.

Θυμηθήκαμε τώρα ὅλοι μας, τὰ βήματα, τὴν ζωή, τὴν προσφορὰ καὶ τὸ πνευματικὸ καὶ ἔκκλησιαστικὸ ἔργο τοῦ ἀειμνήστου προκατό-χου μου, μακαριστοῦ Μητροπολίτου Φιλίππων, Νεαπόλεως καὶ Θα-σου κυροῦ Προκοπίου, ὃ ὅποῖς ἐπὶ 43 ἔτη ἡργάσθη ἀόκνως, ἐπωφε-λῶς καὶ ἀνιδιοτελῶς γιὰ ὅλους σᾶς, τοὺς ἄρχοντες, τὸν Ἱερὸ Κλῆρο καὶ τὸν εύσεβῃ λαὸ τῆς τοπικῆς μας Ἑκκλησίας. Τὸν εὐγνωμονῶ, τὸν εὔχαριστῶ, καὶ τὸν μνημονεύω στὶς προσευχές μου καὶ στὶς δεήσεις μου πρὸς τὸν Κύ--ριο μας Ἰησοῦ Χριστό. Ο Θεὸς νὰ τὸν ἀναπαύῃ στὸν οὐράνιο κό-σμο τῆς βασιλείας του, καὶ νὰ ἔχωμε τὴν εὐχή του.

Ἐφθάσαμε ἐκ τῆς ἀγιοτόκου Θεσσαλονίκης σὲ μία ἀπὸ τὶς ἐνδοξό-τερες πόλεις τῆς Ἑλληνικωτάτης Μακεδονίας μας, τὴν σημερινὴ περιοχὴ τῆς Καβάλας, μὲ τοὺς ἀρχαίους Ἑλληνες Μακεδόνες Βασιλεῖς, τοὺς Φιλίππους, τὸν Μέγα Άλεξανδρο, τὸν Ἀριστοτέλη τῶν Σταγεί-ρων τῆς Χαλκιδικῆς, τῶν λιμένων τοῦ ποταμοῦ Στρυμόνος, καὶ ὡδη-γη-θήκαμε σὰν μιὰ συνέχεια ἀπὸ τὶς Αἰγαῖς, τὴν Πέλλα, τὴν Ἀμφίπολη καὶ τὴν Θεσσαλονίκη, μέσω τῆς Ἐγνατίας ὁδοῦ, τῆς ὅποιας τὰ ἀρχαῖα κατάλοιπα ἔμφαίνονται στὶς παρυφὲς τοῦ λόφου τῆς ἀναβάσεώς μας. Ἐψηλαφήσαμε τὰ ἀρχαῖα μνημεῖα τοῦ πολιτισμοῦ μας, τῆς ἔλληνικῆς γλώσσης καὶ τῆς φιλοσοφίας καὶ ἀγγίξαμε μὲ τὴν ψυχή μας τὴν ἐν-δοξή ἱστορία μας.

Καὶ ἡ ἱστορικὴ μνήμη καὶ ἡ ἀναφορά μας συγκλονίζεται καὶ συν-εχί-ζει μὲ τὶς ἀλησμόνητες πατρίδες μας τοῦ Βυζαντίου μας, τῆς ἐν-δόξου Μικρᾶς Ἀσίας, τῶν ἀειμνήστων προγόνων μας, τῆς πονεμένης ρώμηοςύνης, τοῦ Οἰ-κουμενικοῦ μας Πατριαρχείου, τῆς Βασιλίδος τῶν πόλεων, τῆς πό-λε-ως τοῦ ἀγίου καὶ μεγάλου Κωνσταντίνου, τοῦ πρώτου Χριστιανοῦ αὐ-τοκράτορος. Ἐκεῖ στὸν Ἐλλήσποντο, στὴν Προ-ποντίδα, στὸν Βό-σπορο, στὸν Πόντο, καὶ σὲ ὅλη τὴν Μικρὰ Ἀσία καὶ τὰ ἐνδοξα παρά-λιά της, ἐκεῖ, κλίνομε γόνυ εύσεβείας καὶ βαθυτάτης τιμῆς πρὸς τὸν Σε-πτὸ Προκαθήμενο τοῦ Οἰκουμενικοῦ ἡμῶν Πατρι-αρχείου, τὸν Παν-αγιώτατο Οἰκουμενικό μας Πατριάρχη κ.κ. Βαρθο-λο-μαῖο, πρὸς τὸν ὁ-ποῖο καὶ υἱικῶς καὶ εὐγνωμόνως ὑποβάλλομε τὴν εἰλικρινὴ ἀφοσίωση καὶ ὀλόθερμη εὐχὴ νὰ τοῦ χαρίζῃ ὁ Τρισάγιος Θεός μας ὑ-γιεία, μα-κρο-ημέρευση καὶ κάθε εὐλογία στὸ πολυεύθυνο καὶ πρωθ-ιεραρχικό του ἔργο, γιὰ τὴν ἐνότητα καὶ τὴν κατὰ Χριστὸ οἰ-κοδομὴ τῆς Ὁρθοδό-ξου Ἑκκλησίας καὶ ὅλων τῶν κατὰ τόπον ἀγίων τοῦ Θεοῦ Ἑκκλησιῶν μας.

Τὴν στιγμὴ αὐτὴ ἐνώνομε τὴν σκέψη μας καὶ βιώνομε τὴν ἱστορικὴ μνήμη μὲ τὴν

ἔνδοξη πόλη τῶν Ἀθηνῶν, τὴν πρωτεύουσαν τοῦ Ἑλ-ληνικοῦ Κράτους μας, μὲ τοὺς φιλοσόφους μας, τὸν Σωκράτη καὶ τὸν Πλάτωνα, μὲ τὸν Παρθενῶνα, καὶ ὅλα τὰ ἄλλα ἔνδο-ξα μνημεῖα μας καὶ τὸν θαυμάσιο ἐλ-λη-νοχριστιανικὸ πολιτισμό μας, σὲ ὅλα τὰ μέρη τῆς Πατρίδος μας.

Μακαριώτατε, Ἀρχιεπίσκοπε Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος Κύριε μοι Κύριε Ἱερώνυμε, ὑποβάλλω τὰ βαθύτατά μου σέβη, τὶς υἱικές μου εὐχαριστίες καὶ τὴν εὐγνωμοσύνη μου, γιὰ τὴν εὔλογημένη παρουσία Σας, στὴ σημερινή μου ἐνθρόνιση, ἀλλὰ καὶ γιὰ τὴν ἐμπιστοσύνη Σας πρὸς τὴν ταπεινότητά μου, μαζὶ μὲ ὅλους τοὺς ἀγιωτάτους Ἀρχιερεῖς τῆς σεπτῆς Ἱεραρχίας μας, πολλοὶ ἐκ τῶν ὅποίων μὲ τιμοῦν σήμερα μὲ τὴν παρουσία τους, καὶ τοὺς ὅποίους ἀδελφικῶς εὐχαριστῶ γιὰ τὴν ἀνάδειξη μου σὲ Ἐπίσκοπο καὶ Μητροπολίτη τῆς ἀγιωτάτης Ἐκ-κλη-σίας τῆς ἐνδόξου μαρτυρικῆς πατρίδος μας, τῆς Ἑλλάδος. Ἡ Ἐκ-κλησία μας, ἐντὸς τῆς ὅποίας γεννηθήκαμε, γευθήκαμε καὶ βιώνομε τὴν Ὁρθόδοξο Πίστη καὶ Ἀλήθεια, εἶναι Ἐκκλησία, μαρτύρων, ἡρώων καὶ ἀγίων, χάριν τῶν ὅποίων εἴμεθα ὅλοι σήμερα ἐλεύθεροι Ὁρθόδο-ξοι Χριστιανοί.

Ως ὁ τελευταῖος Ἐπίσκοπος τῆς Ἐκκλησίας μας ποὺ περιλαμβάνει τὰ ὅρια τῆς Ἐλληνίδος γῆς μὲ ἀδελφικὴ ἐν Χριστῷ ἀγάπη ἀπευθύνω πρὸς ὅλους τοὺς ἀγίους ἀδελφοὺς καὶ συνεπισκόπους μου ἐγ-κάρ-διο χαι-ρετισμὸ ἀπὸ τὴν ἀποστολικὴ ἐκκλησία τῶν Φιλίππων, τῆς Χρι-στου--πόλεως, τῆς Νεαπόλεως, τῆς Καβάλας καὶ τῆς Θάσου, καὶ ἐκ-φρά-ζω τὴν βεβαιότητα, ὅτι θὰ εἴμαι πάντοτε συνεργὸς καὶ συνοδοι-πό-ρος στὸ πολυποίκιλο ἔργο τῆς διακονίας τοῦ Ἱεροῦ κλήρου καὶ τοῦ εὐ-λογη-μένου λαοῦ μας, μέσα στοὺς χαλεποὺς καιροὺς καὶ στὶς δύ-σκο-λες συγ-κυρίες τοῦ κόσμου μας ποὺ διερχόμεθα.

Ίδιαιτέρως εὐχαριστῶ τὸν πολιὸ καὶ σεβαστὸ Γέροντα Μητροπο-λίτη Θεσσαλονίκης κ. Ἀνθιμο, γιὰ τοὺς καλούς του λόγους, καὶ γιὰ τὰ ὅσα μοῦ προσέφερε μὲ τὴν ἀγαπῶσα καρδία του, καὶ ὁ ὁ-ποῖος αὐτὴ τὴν Ἱερὰ στιγμὴ ἐκ-προσωπεῖ τὴν Σεπτὴν Κορυφὴν τοῦ Οἰκουμενικοῦ ἡμῶν Πατριαρχείου, τὴν Αὔτοῦ Θειοτάτη Παναγιότητα τὸν Ἀρχιεπί-σκο-πο Κωνσταντινουπόλεως, Νέας Ῥώμης & Οἰκουμενι-κὸν Πατριάρ-χην μας κ.κ. Βαρθολομαῖον καὶ μετέφερεν πρὸ ὄλιγου τὰς Πατρι-αρχι-κὰς αὐτοῦ Εὐχὰς καὶ Εὐλογίας πρὸς τὴν ἐλαχιστότητά μου.

Εύχαριστῶ ἔξ ὄλοκλήρου, ἐπίσης, τὸν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Ξάνθης & Περιθεωρίου κ. Παντελεήμονα, τὸν ἄχρι τοῦδε Τοποτη-ρη-τὴ τῆς Ἱερᾶς μας Μητρο-πόλεως, ὁ ὅποῖος ἐπὶ τρίμηνο καὶ πλέον μὲ πα-τρικὴ ἀγάπη καὶ οὐ-σιαστικὴ συμβολὴ κατηύθυνε τὴν διοίκηση καὶ τὴν πνευματικὴ εὔθυ-νη τοῦ Ἱεροῦ Κλήρου καὶ τοῦ Λαοῦ μας, ἀλλὰ καὶ μὲ τὴν ἀρίστη συν-εργασία μας μὲ τοὺς ὑπευθύνους κληρικοὺς καὶ λαϊκοὺς προ-ητοί-μασε τὴν ὄντως λαμπρὴ αὐτὴ τελετὴ τῆς ἐνθρονίσεώς μου.

Ἡ φωνὴ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ὅτι «ὅποιος θέλει νὰ γί-νῃ μεγάλος ἀνάμεσά σας, πρέπει νὰ γίνῃ ὑπηρέτης σας, καὶ ὅποιος ἀπὸ σᾶς θέλει νὰ εἴναι πρῶτος πρέπει νὰ γίνῃ δοῦλος σας. Ὄπως καὶ ὁ Υἱὸς τοῦ Ἀνθρώπου δὲν ἦλθε γιὰ νὰ τὸν ὑπηρετήσουν, ἀλλὰ γιὰ νὰ ὑπηρετήσῃ καὶ νὰ προσφέρῃ τὴν ζωή του λύτρο γιὰ ὅλους»[6], ἀντηχεῖ δυνατὰ μέσα μου καὶ θὰ ἀποτελῇ τὸν Ἱερὸ Κανόνα γιὰ τὴν ὑπόλοιπη ζωή μου. Ἡλθα γιὰ νὰ εἴμαι μαζύ μὲ τὸν Ἱερὸ Κλῆρο καὶ τὸν εύσεβη Λαὸ τῆς τοπικῆς μας Ἐκκλησίας, τοὺς ἄρχοντες καὶ ὅλους τοὺς ἀν-θρώπους τοῦ τόπου μας, τοὺς ἔργαζομένους καὶ τοὺς ἀνέργους, τοὺς θλιμμένους καὶ τοὺς χαρούμενους, τοὺς ἀσθενεῖς καὶ τοὺς καταβε-βλη-μένους, τοὺς γέροντες καὶ τοὺς μοναχικούς, τοὺς νέους καὶ τὶς νέ-ες μας, τὰ ἀγαπημένα μας παιδιὰ τῆς εὐλογημένης Πατρίδος μας, ποὺ ἀγωνίζονται μὲ πολὺ κόπο καὶ μεγάλη προσπάθεια γιὰ τὴν ἀνα-τροφή τους, μαζὺ μὲ τοὺς γονεῖς τους, γιὰ τὴν μόρφωσή τους καὶ γιὰ τὴν ἐπαγγελματική τους ἀποκατάσταση. Ἀγα-πημένα μου παιδιά, θὰ εἴμαι πάντοτε μαζύ σας, γιὰ νὰ ἔρχεσθε, ὅ-πως θέλετε καὶ ὅταν θέλετε σὲ ὅποιαδήποτε δύσκολη ὥρα καὶ στιγμὴ τῆς ζωῆς σας, γιὰ νὰ μιλή-σωμε, νὰ συζητήσωμε γιὰ τὰ προβλήματά σας, νὰ προσ-ευχηθοῦμε καὶ νὰ χαροῦμε μαζύ γιὰ τὴν πρόοδό σας καὶ γιὰ τὴν πνευ-ματική σας γα-λήνη. Ἀνάμεσά σας εἴναι οἱ μελλοντικοὶ Ἱεράρχες καὶ κληρικοί μας, οἱ αύριανοὶ πρωθυπουργοί, οἱ δυνατοὶ ἀρχηγοὶ καὶ ἀξιωματοῦχοι τοῦ κοινοβουλίου μας, οἱ συνετοὶ οἰκογενειάρχες, οἱ ἔντιμοι δικα-στικοί, οἱ μορφωμένοι ἐπιστήμονες καὶ ἐκπαιδευτικοί, οἱ γνήσιοι βιο-παλαι-στές. Νὰ μὴν ἀπογοητεύεσθε στὶς δυσκολίες σας καὶ νὰ μὴ δει-λιάζετε μπροστὰ στοὺς κινδύνους. Ἡ δύναμη τοῦ Χριστοῦ μας θὰ σᾶς δώσῃ θάρρος καὶ ἐλπίδα στὸ δύσκολο δρόμο τῆς ζωῆς σας. Ὄλοι ἐ-μεῖς οἱ μεγαλύτεροι, οἱ γονεῖς σας, σᾶς ἀγαπᾶμε, εἴμεθα μαζύ σας, καὶ θέλο-με νὰ εἴσθε τὸ εὐλογημένο μέλλον τοῦ βασανισμένου κό-σμου μας ἀ-πὸ τὶς ἔξαρτήσεις, τὴν μοναξιά, τὴν ἄμοιρη δόξα καὶ τὴν κακοτρά-χηλη ἀπαξίωση κάθε ἡθικῆς καὶ ἀνθρωπίνης ἀξιοπρεπείας.

Ως Ἐπίσκοπος καὶ Ποιμενάρχης τῆς τοπικῆς μας Ἐκκλησίας, ἀπευ-θύ-νω πατρικὸ καὶ ἀ-λη-θινὸ χαιρετισμὸ καὶ ἐκφράζω τὴν χαρά μου καὶ τὴν είλικρινὴ μου ἀ-γάπη ποὺ εἴμαι μαζύ μὲ ὅλους τοὺς κληρικούς μας, τοὺς Ἱερομονά-χους καὶ τοὺς ἔγγαμους Ἱερεῖς μας, τοὺς διακό-νους μας, τοὺς μονα-χοὺς καὶ τὶς μοναχές μας,

τὶς ἔνορίες μας, τοὺς συν-εργάτες μας καὶ ἀδελφούς μας, τοὺς Ἱεροψάλτες μας, τοὺς νεω-κόρους μας, τὶς κυρίες τοῦ φιλανθρωπικοῦ μας ἔργου καὶ τῶν συσσι-τίων μας. Μὲ τὰ μονα-στήρια μας καὶ τὶς ἐκκλησιές μας, τὶς ἑορτὲς καὶ τὶς πανηγύρεις μας, τοὺς ἀγίους μας καὶ τὰ ἄγια λείψανά τους, καὶ ὅ-λα τὰ προσκυνήματα καὶ τὰ σεμινώματα τῆς πίστεώς μας, θὰ ἀγωνι-σθοῦμε νὰ γίνωμε καλύ-τε-ροι, πνευματικώτεροι, ἀγαπημένοι ἐν Χρι-στῷ ἀδελφοὶ καὶ ἡγαπη-μένοι συνεργάτες στὸν ἀμπελῶνα τοῦ Κυρίου μας. Ἡ Θεία Λειτουργία μας, ἡ ὥραιότερη συνάντησή μας μπροστὰ στὴν ἀγία Τράπεζα τῆς Ἐκ-κλησίας μας θὰ μᾶς ἐνώνῃ μέσα στὸ Σῶμα καὶ τὸ Αἷμα τοῦ Χριστοῦ μας καὶ θὰ μᾶς χαρίζῃ δύναμη καὶ χάρη στὸν πνευματικό μας ἀγῶνα, στὴν ἀνηφορική πορεία μας, στὴν ταπείνωση καὶ τὴν μετάνοια, στὴν συγ-γνώμη καὶ τὴν ἀλληλοβοήθεια γιὰ τὴν σω-τηρία μας, ἀλλὰ καὶ γιὰ τὴν σωτηρία τῶν ἀνθρώπων ποὺ μᾶς ἐνεπι-στεύθη ὁ Χριστός μας.

Πρὸς τὰ εὐλογημένα ἐκκλησιαστικὰ ἱδρύματά μας, καὶ ὅλες τὶς κατὰ πάντα ἀξιέπαινες προσπάθειες τῆς Ὁρθοδόξου Ἱεραποστολῆς μας, ποὺ τόσα κατεργάζονται ἀνιδιοτελῶς καὶ φιλανθρώπως στὴν το-πική μας κοινωνία προσ-φέρω τὸν ἔαυτό μου χάριν τῆς ἀγάπης τῶν ἀν-θρώπων. Καὶ γιὰ ὅλους ὅσοι τὰ ὑπηρετοῦν προσεύχομαι καὶ μνη-μο-νεύω τοὺς κόπους καὶ τὶς θυ-σίες τους, τοὺς ἀγῶνες καὶ τὶς ἀγωνίες τους.

Εὔχαριστῷ ἰδιαίτερα ὅλους τοὺς Ἀρχοντες, τὴν πολιτικὴ καὶ στρα-τιωτικὴ ἡγεσίᾳ τοῦ τόπου μας, τὴν κυ-ρία Δήμαρχο τῆς Καβάλας, τοὺς κυρίους Δημάρχους τῆς πνευματικῆς μας δικαιοδοσίας καὶ ἐν συνόλῳ τὰ Δημοτικὰ Συμβούλια, ὅλους τοὺς φορεῖς, καὶ ὅλους τοὺς Πολῖτες καὶ τὸν εὐ-σεβῆ Λαό μας, ὅλα τὰ ΜΜΕ, τοὺς στρα-τιῶ-τες μας καὶ τὶς φιλαρμο-νικές μας, γιὰ τὴν σημερινή τιμητικὴ καὶ ἐμφανῆ παρ-ουσία τους γιὰ τὴν ταπεινότητά μου, καὶ ἰδιαιτέρως γιὰ τὴν ἀρί-στη συνερ-γασία τους μὲ τὴν τοπική μας Ἐκκλησία καὶ τοὺς ὑπ-ευθύ-νους κλη-ρικοὺς καὶ λαϊ-κοὺς συνεργάτες μας στὴν συντονισμένη καὶ τό-σο καλὰ ὄργανωμένη προ-ετοιμασίᾳ τῆς ἐνθρονίσεώς μου. Θὰ εἴ-μαι πάντοτε ὁ πρῶτος συν-ερ-γάτης καὶ συνομιλητής τους γιὰ ὅλα τὰ καλὰ καὶ γιὰ τὴν εὔρεση οἰασ-δήποτε προτάσεως καὶ προσπαθείας γιὰ τὴν ἐπίλυση στὸ μέτρο τοῦ δυ-νατοῦ τῶν προβλημάτων τοῦ λαοῦ μας καὶ τῆς κοινωνίας μας.

Ἀδελφοί μου καὶ φίλοι μου ἐν Χριστῷ, ὁ ἄγιος Ἀπόστολος Παῦλος μᾶς προσκαλεῖ συνεχῶς στὸν ἀγῶνα τῆς πίστεως καὶ τῆς σωτηρίας μὲ αὐτὰ ποὺ καταγράφει στὴν πρὸς Ῥωμαίους ἐπιστολή του : «Ἐφθασε ἡ ὥρα νὰ ξυπνήσωμε ἀπὸ τὸν ὕπνο... ἀς πετάξωμε ἀπὸ ἐπάνω μας τὰ ἔργα τοῦ σκότους, κι' ἀς φορέσωμε τὰ ὅπλα τοῦ φωτός. Ἡ διαγωγή μας ἀς εἶναι κόσμια, τέτοια ποὺ ταιριάζει στὸ φῶς»[7].

Τερματίζοντας τὸν παρόντα ἐπιβατήριο λόγο μου, σᾶς καλῶ ὅλους σὲ συνεχῆ προσευχὴ καὶ ἰκεσία γιὰ τὴν δοκιμαζομένη ποικιλοτρόπως ἀγαπημένη μας

Πατρίδα, τὴν Ἑλλάδα μας, ίδιαιτέρως μάλιστα γιὰ τὴν ἀνάπαυση τῶν ψυχῶν τῶν ἔσχάτων τελειωθέντων ἀδελφῶν μας κατὰ τὴν δοκιμασία τῶν φοβερῶν πλημμυρῶν, ὅπως ἐπίσης καὶ γιὰ τὴν ἐπιούλωση τῶν πληγῶν τῶν δοκιμαζομένων τραυματιῶν καὶ τῶν πολλῶν οἰ-κο-γενειῶν, ὅπως ἐπίσης καὶ τῶν περιοχῶν ποὺ ἐπλήγησαν ἀνὰ τὴν ἐπικράτεια.

Ἄδελφοί μου, καὶ Τέκνα μου, ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά,

«Ἄσπάσασθε πάντα ἄγιον ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ πάντων ὑμῶν. ἀμήν»[8].

[1] Ἡσ. 6,6-7.-

[2] πρβλ. Ἡσ. 9,2.-

[3] πρβλ. Φιλιπ. 1, 3-11.-

[4] πρβλ. Μτθ.24, 12.-

[5] Ῥωμ. 5, 20.-

[6] Μτθ. 20, 26-28.-

[7] Πρβλ. Ῥωμ. 13, 11-13.-

[8] Φιλιπ. 4, 21, 23.-

Προκόπη Κανελλός orthodoxy.info









